

Ιερά Πανήγυρη της Γυναικείας Ιεράς Μονής Αγίου Αθανασίου Πουλίτσας Κορινθίας

/ [Ιερές Μονές](#)

Την 2α Μαΐου 2025 πανηγύρισε την Ανακομιδή των Ι. Λειψάνων του εν Αγίοις Πατρός ημών Αθανασίου του Μεγάλου η ομώνυμος Γυναικεία Ι. Μονή στην Πουλίτσα Κορινθίας. Τον Μέγα Εσπερινό ετέλεσαν ο Πανοσ. Αρχιμ. π. Άνθιμος Παπαλεξόπουλος, Ιεροκήρυξ και Πνευματικός πατήρ της εν λόγω Ι. Μονής μετά του Πανοσ. Ιερομ. π. Παντελεήμονος Λιλιοπούλου, αδελφού της Ι. Μονής Παναγίας «Πάντων Χαρά» Καλεντζίου και του Αιδεσ. Σταυροφόρου - Οικονόμου π. Αναστασίου Κοΐνη, Εφημερίου Ι. Ναού Αγ. Βλασίου

Ξυλοκάστρου.

Τον Όρθρο και την Θ. Λειτουργία τέλεσε ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Κεγχρεών **κ. Αγάπιος** μετά του οποίου συλλειτουργήσαν οι Πανοσ. Αρχιμ. π. Άνθιμος Παπαλεξόπουλος, Πανοσ. Σύγκελλος – Οικονόμος π. Πρόδρομος Αντωνίου, Πανοσ. Ιερομόναχος π. Λογγίνος Αρχόντης, αδελφοί της Ι. Μονής Αναστάσεως Χριστού Λουτρακίου, Πανοσ. Ιερομόναχος π. Παντελεήμων Λιλιόπουλος, ο Αιδεσ. Πρωτ/ρος π. Πέτρος Καγιούλης, Εφημέριος Ι. Ναού Τιμίου Προδρόμου Λουτρακίου και οι Διάκονοι π. Χρήστος Χίλιας και π. Άγγελος Σαλάτας.

Στην ομιλία του ο Θεοφιλέστατος Κεγχρεών με αφορμή την προτροπή του Αποστόλου Παύλου• «Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, ... μιμεῖσθε τὴν πίστιν» (Εβρ. ιγ', 7), έκαμνε λόγο για την αναγκαιότητα να φέρουν οι Χριστιανοί στην μνήμη τους παραδείγματα αγίων ανδρῶν άξια προς μίμηση, πράγμα που είναι πάντοτε ωφέλιμο και εποικοδομητικό. Ένα τέτοιο παράδειγμα υπήρξε ζων και συνεχίζει να υπάρχει και μετά θάνατον ο Μέγας Αθανάσιος, ο Οποίος «ελάλησε» μετά παρρησίας και μεγάλης δυνάμεως στις αντιαιρετικές Συνόδους – και ιδίως στην Α' Οικουμενική Σύνοδο, που εφέτος συμπληρώνονται 1700 χρόνια από την

σύγκλησή της – τον λόγο του Θεού, αλλά και σαν συγγραφέας σπουδαιωτάτων δογματικών και ερμηνευτικών έργων, χειρίσθηκε τις αλήθειες της Αγίας Γραφής εύστοχα, προς καταστροφή της πλάνης, δίδων λόγο «παντὶ τῷ αἰτοῦντι» (Α΄ Πέτρου γ΄, 15) για την αλήθεια και την ακρίβεια της Ορθοδόξου Πίστεως.

Την διδαχή Του επεσφράγισε με αγώνες, αλλεπάλληλους διωγμούς, εξορίες, επαγρυπνών υπέρ του ποιμνίου Του, όντας η ζωή Του απαύγασμα θερμής Πίστεως, αγάπης ειλικρινούς προς τον Θεό και τους ανθρώπους, αγωνιζόμενους δι’ «ἰῶτα ἓν» (ομοούσιος – ομοιούσιος) αποδεικνύων την Ομοουσιότητα του Υιού προς τον Πατέρα, τιμώντας τον Υιόν, αλλά και για την σωτηρία των ανθρώπων φροντίζων, αφού ως Ομοούσιος τῷ Πατρί ο Υιός είναι Θεός τέλειος και τούτου ένεκα Σωτήρ του κόσμου!

Διδάσκει ο λόγος Του και η ζωή Του τους ανθρώπους να είναι άκαμπτοι σε ζητήματα πίστεως και όχι μόνο να ορθοδοξούν αλλά και να πράττουν ορθά αποδεχόμενοι πλήρως την Ευαγγελική διδασκαλία είτε σε θέματα δογματικού περιεχομένου είτε σε θέματα ηθικής! Να μην παραχαράζουν, δηλαδή, το γνήσιο Χριστιανικό φρόνημα.

Τέλος, μετέφερε τις ευχές και τις ευλογίες του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου κ. Διονυσίου στην Ηγουμένη της Ι. Μονής Γερόντισσα Καλλινίκη, στην συνοδεία της και στους ευλαβείς προσκυνητές που προσήλθαν για να τιμήσουν την μνήμη του «άσειστου βράχου», του γίγαντα της Ορθοδοξίας Μ. Αθανάσιου.

